

ปัจจัยจูงใจต่อการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่น
ในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

Motivating Factors Affecting Public Participation in Locality
Administration in Muang District of Phetchaburi Province

สุมาลย์ พงษ์ไพบูลย์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 2) ศึกษาปัจจัยจูงใจต่อการมีส่วนร่วม การทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจกับการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 398 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนของยามาเน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยผลวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยจูงใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทั้งภาพรวมและรายด้านในเชิงบวก ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Abstract

The purposes of this study were: 1) to determine level of public participation in local administrative organizations in Muang District of Phetchaburi Province; 2) to determine level of motivating factors affecting public participation in the local administrative organizations in Muang District of Phetchaburi Province; and 3) to

¹ มหาวิทยาลัยสยาม

determine relationship between motivating factors and public participation in the local administrative organizations. The samples of this study were 398 people randomly drawn with Yamane's stratifying method from those living in Muang District of Phetchaburi Province. A questionnaire was used for data collection. The data were analyzed with statistical methods to determine mean, and standard deviation. Pearson Product-moment Correlation Coefficient was applied for testing the hypothesis. The study revealed that: The public participation in the local administrative organizations in Muang District of Phetchaburi Province was at a moderate level on the whole. The motivating factors affecting public participation in the local administrative organizations in Muang District of Phetchaburi Province were overall at a moderate level. The motivating factors were positively correlated with all aspects of public participation in the local administrative organizations in Muang District of Phetchaburi Province at a high level and significantly at 0.01 level.

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 (สมัยศ. เชื้อไทย, 2540 : 25) ได้ปรับเปลี่ยนบทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปจากเดิมมาก เดิมท้องถิ่นมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังขยายบทบาทหน้าที่ออกไป รวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายการถ่ายโอนภารกิจยิ่งทำให้ท้องถิ่นมีหน้าที่เพิ่มมากขึ้น

ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 (วิรัช จีระแพทย์, 2544 : หน้า 103) มาตรา 287 ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวได้ด้วยในกรณีที่มีการกระทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นในสาระสำคัญ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งข้อมูลรายละเอียดให้ประชาชนทราบก่อนกระทำการเป็นเวลาพอสมควร และในกรณีที่เห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อนการกระทำนั้น หรืออาจจัดให้ประชาชนออกเสียงประชามติเพื่อตัดสินใจก็ได้ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่าย และผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และกำกับ การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 69/1 การปฏิบัติงานตาม อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้อง เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธี การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผล การปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณา เห็นว่าการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการบริหารจัดการที่ดี เพื่อประโยชน์สุขของ ประชาชนได้นั้น จำเป็นต้องส่งเสริมสร้างกลไก และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง ให้มีแต่งตั้งคณะกรรมการหรือจัดเวทีประชาคม เกี่ยวกับหน้าที่สาธารณะ มีตัวแทนประชาชน ผู้เกี่ยวข้องอยู่เป็นองค์กรประกอบ โดยองค์การ บริหารส่วนตำบลดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือเวทีประชาคมอย่างน้อย 3 คณะ หรือ 4 คณะ เพื่อการสร้างกลไกและการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ เมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เป็นพื้นที่ที่มีความ หลากหลายของกลุ่มอาชีพและสถานะทางสังคม กล่าวคือ มีทั้งสังคมเมือง สังคมเมืองกึ่งชนบท สังคมชนบท อีกทั้งยังแตกต่างกันทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง โครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนการกำหนดแนวทางในการบริหาร การ ป้องกัน การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงาน ฉะนั้นการรวมกลุ่มกันทำประชาคมจึงมีความ สำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากทำให้ทราบถึงสภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนโดยแท้จริง ทั้งยังส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และยังเป็นเวทีของการพบปะของผู้คน การให้ ข้อเสนอแนะ วางแผน การกำหนดนโยบาย องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง เพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เอง ยังเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในวางแผนการพัฒนาโดย มีสิทธิมีเสียงในการบริหารท้องถิ่นภายใต้กรอบ ของกฎหมายและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญใน การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมบริหารงานกับ ภาครัฐ แต่ประชาชนยังให้ความสำคัญค่อนข้าง น้อยหรือไม่ให้ความสำคัญเลย ทำให้ส่งผลกระทบ ต่อนโยบาย เป็นผลทำให้การดำเนินงานต่างๆ ไม่ ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุผลที่กล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญและมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยจูงใจ ต่อการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหาร ท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จะได้ทราบว่าประชาชนมีความสนใจและให้ความ ร่วมมือทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นใน เขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เพียงใด และเพราะเหตุใดจึงไม่เข้ามามีส่วนร่วมในการ

ทำประชาคมเพื่อบริหารท้องถิ่นบ้านเกิด ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนด พร้อมทั้งให้ทราบถึงข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ในส่วนที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและอนาคตของประชาชน โดยหวังว่าผลการศึกษาจะเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

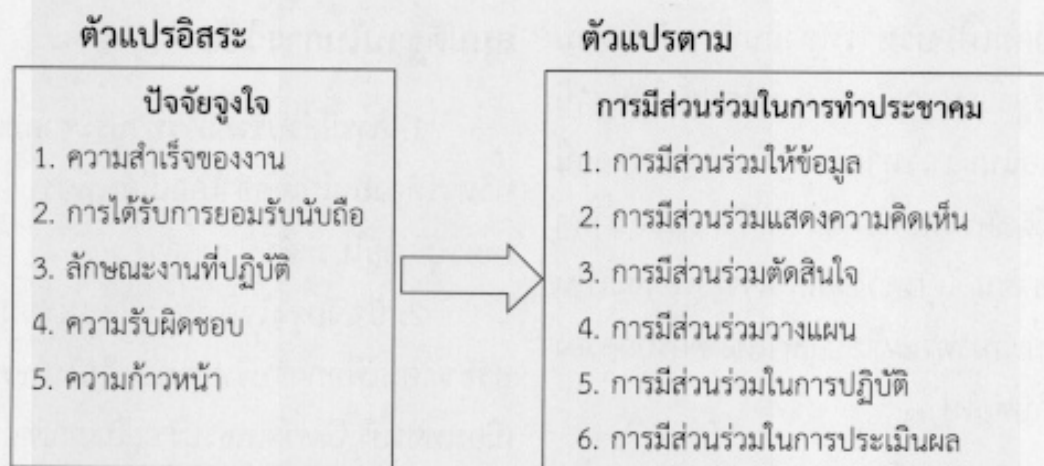
1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยจุดต่อการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยจุดที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานในการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยจุดต่อการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
3. ปัจจัยจุดมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยจุดต่อการมีส่วนร่วมทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านปัจจัยจุด จากแนวคิดของเฮิร์ทเบิร์ก (Herzberg et al, 1973 อ้างถึงใน สมิทธิจิตตลดากร, 2546 : หน้า 126) และสำหรับการมีส่วนร่วมในการทำประชาคม ประยุกต์ใช้ทฤษฎีของ โคเฮน และอัฟโฮฟฟ์ (Cohen and Uphoff, 1980 : หน้า 213-222) และแนวทางการจัดทำประชาคมของกรมพัฒนาชุมชน (2547 : หน้า 30)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่เข้าร่วมประชาคม จำนวนทั้งสิ้น 61,775 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือประชาชนที่เข้าร่วมประชาคมในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตาม หลักการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane อ้างถึงใน สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2546 : 158) ที่ระดับความมั่นใจ 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 ตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ศึกษาจากทฤษฎี แนวคิด และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการมีส่วนร่วม ได้แก่ 1) ความสำเร็จของงาน 2) การ ได้รับการยอมรับนับถือ 3) ลักษณะงานที่ปฏิบัติ 4) ความรับผิดชอบ และ 5) ความก้าวหน้า โดยการ วัดเป็นลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการของ ลิเคิร์ท (Likert Method)

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม การทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมให้ข้อมูล 2) การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น 3) การมีส่วนร่วมตัดสินใจ 4) การมีส่วนร่วมวางแผน 5) การให้ประชาชนร่วมปฏิบัติ และ 6) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยการวัดเป็นลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการของลิเคิร์ต (Likert Method)

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการศึกษา

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยจูงใจการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี แล้วนำมาประมวลเพื่อกำหนดขอบเขตการวิจัย และการสร้างเครื่องมือเพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์

2. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา

3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพิ่มเติมปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับเนื้อหา ตลอดจนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเนื้อหา ภาษาที่ใช้

5. นำแบบสอบถามไปหาค่า IOC รายข้อ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์พิจารณาตรวจสอบครั้งหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try - out) กับผู้ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 ชุด จากนั้นนำไปหาความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .966 และค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟารายด้าน ดังนี้

6.1 ปัจจัยจูงใจในการมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .965

6.2 การมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .965

7. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่แจกให้กับประชาชนที่ทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ถึง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมือง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอให้ประชาชนตอบแบบสอบถามระหว่างเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2556 และนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์เพื่อจัดเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ และนำไปคำนวณหาค่าสถิติ และประมวลผลข้อมูลทั้งหมดด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อประมวลผลค่าสถิติ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ปัจจัยงูใจในการมีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมในการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่น วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยงูใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่น ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีการของเพียร์สัน (Pearson - Coefficient Correlation)

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.10 มีอายุระหว่าง 20-40 ปี คิดเป็นร้อยละ

66.30 มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.70 มีอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 36.90 มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 56.80

ปัจจัยงูใจในการมีส่วนร่วมในการทำประชาคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = .60) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าความสำเร็จของงานมีค่าสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = .52) รองลงมาคือ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ มีค่าสูงสุดเป็นอันดับสอง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = .68) ความรับผิดชอบ มีค่าสูงสุดเป็นอันดับสาม ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = .77) และความก้าวหน้า มีค่าสูงสุดเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = .80) และสามารถสรุปเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านความสำเร็จของงาน พบว่าปัจจัยงูใจในการทำประชาคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = .52) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ พบว่าปัจจัยงูใจในการทำประชาคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .73) ด้านการลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบว่าปัจจัยงูใจในการทำประชาคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = .68) ด้านความรับผิดชอบ พบว่าปัจจัยงูใจในการทำประชาคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = .77) ด้านความก้าวหน้า พบว่าปัจจัยงูใจในการทำประชาคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = .80)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่น ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .69)

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าการมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นมีค่าสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .73) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วม ให้ข้อมูล มีค่าสูงสุดเป็นอันดับสอง ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = .80) การมีส่วนร่วมวางแผน มีค่าสูงสุดเป็น อันดับสาม ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .83) และการให้ ประชาชนร่วมปฏิบัติมีค่าสูงสุด เป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .78) และการให้ประชาชนร่วม ปฏิบัติมีค่าสูงสุดเป็นอันดับสุดท้าย และสามารถ สรุปลเป็นรายด้านได้ ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมให้ ข้อมูล พบว่าการมีส่วนร่วมการทำให้ประชาชนเพื่อ การบริหารท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับปาน กลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = .80) ด้านการมีส่วน ร่วมแสดงความคิดเห็น พบว่าการมีส่วนร่วมการ ทำให้ประชาชนเพื่อการบริหารท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$, S.D.=.73) ด้าน การมีส่วนร่วมตัดสินใจ พบว่าการมีส่วนร่วมการ ทำให้ประชาชนเพื่อการบริหารท้องถิ่นในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = .83) ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน พบว่าการมีส่วนร่วม การทำให้ประชาชนเพื่อการบริหารท้องถิ่นในภาพ รวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .83) ด้านการให้ประชาชนร่วมปฏิบัติ พบว่าการ มีส่วนร่วมการทำให้ประชาชนเพื่อการบริหาร ท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .78) ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่าการมีส่วนร่วมการทำให้ประชาชนเพื่อการบริหารท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .81)

การวิเคราะห์ผลการวิจัยตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การมีส่วนร่วมการทำประชาคม
เพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี
จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง ผลการ
วิเคราะห์ พบว่าการมีส่วนร่วมการทำประชาคม
เพื่อการบริหารท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .69) ซึ่งผลการวิจัย
เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยจูงใจต่อการมีส่วนร่วม
 ร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นใน
 เขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อยู่ใน
 เกณฑ์ปานกลาง ผลการวิเคราะห์ พบว่าปัจจัย
 จูงใจต่อการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหาร
 ท้องถิ่น ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
 ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = .60) ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตาม
 สมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยจุดใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิเคราะห์ พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจุดใจกับการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่น โดยภาพรวมปัจจัยจุดใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($r_{Xt Yt} = 0.876$) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจุดใจทั้ง 5 ปัจจัยกับการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นโดยภาพรวม พบว่าทั้ง 5 ปัจจัยมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่น

ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูง 5 ปัจจัย เรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ ดังนี้ ปัจจัย जुใจด้านความก้าวหน้า ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ และด้านความสำเร็จของงาน

อภิปรายผล

1. ปัจจัย जुใจในการมีส่วนร่วมในการทำประชาคมในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านความสำเร็จของงาน โดยจะคำนึงถึงความสามารถในการทำกิจกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้วยการชักจูงผู้อื่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมประชุมประชาคม โดยเฉพาะการที่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ด้านความรับผิดชอบ มีโอกาสได้รับผิดชอบงานพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับคนอื่น เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ คือการได้รับคำชมเชยในการเสนอปัญหาความเดือดร้อนที่ตรงกับความต้องการของประชาชน เพื่อร่วมกันหาแนวทางแก้ไข และด้านความก้าวหน้า การทำประชาคม ทำให้มีโอกาสพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้นจากการที่ทุกฝ่ายร่วมมือกัน เป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย ปิยนนทยา (2544) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนให้เป็นประชาคมท้องถิ่น : กรณีศึกษาชุมชนเขตสาทร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่าปัจจัย

พื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ การดำรงตำแหน่ง การศึกษา ระยะเวลาปฏิบัติงานในชุมชน และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาชุมชนให้เป็นประชาคมท้องถิ่น ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า แรงจูงใจ ได้แก่ การมีโอกาสเข้าร่วมประมุลงานของชุมชนได้รับประโยชน์จากโครงการของชุมชน ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับการจัดซื้อจัดจ้าง และงานก่อสร้างของชุมชน หน้าที่ของทุกคนตามกฎหมายที่ต้องพัฒนาชุมชนท้องถิ่น มีโอกาสได้รับเชิญเป็นประธานทำงาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยการให้ทุกท่านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นด้านการบริหารท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วมให้ข้อมูล ด้วยการร่วมประชุมกับสมาชิกสภาและผู้บริหารท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ตัดสินใจเกี่ยวกับการเสนอโครงการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ด้วยการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจในการกำหนดวิธี/แนวทางการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น และด้านการให้ประชาชนร่วมปฏิบัติ เช่น ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาเป็นอันดับสุดท้าย ทั้งนี้เนื่องจากการเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการทำประชาคมในทุกด้าน ย่อมทำให้การบริหารท้องถิ่นเกิดมุมมองที่กว้างขึ้น ได้แนวคิดในการบริหารอย่างแท้จริงและตรงกับความต้องการ

ของท้องถิ่น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ ชัยศิริพันธุ์ (2551) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาเทศบาลตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัย พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาเทศบาลตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมระดับมากในด้านการรับผลประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมา มีส่วนร่วมระดับปานกลาง ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ ด้านการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านการติดตามประเมินผล และมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ด้านการตรวจสอบ คือ ร่วมตรวจสอบแผนพัฒนาท้องถิ่นและร่วมคัดค้านการดำเนินงานพัฒนาที่ไม่ถูกต้อง

3. การวิเคราะห์ผลการวิจัยตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การมีส่วนร่วมการ

ทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากการทำประชาคมยังคงเป็นเรื่องใหม่สำหรับประชาชนในท้องถิ่น จึงส่งผลให้มีการเข้ามามีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ดังนั้นทางภาครัฐและท้องถิ่นควรร่วมมือกันให้ความรู้แก่ประชาชนเรื่องการบริหารท้องถิ่นเพิ่มเติม ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ ชัยศิริพันธุ์ (2551) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาเทศบาลตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัย พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาเทศบาลตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยจุดใจต่อการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยเฉพาะด้านความสำเร็จของงาน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นขาดการสร้างการจูงใจ ขาดการชี้แจงถึงความสำคัญของการร่วมทำประชาคมที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ เฮิร์ซเบิร์ก (Frederick Herzberg, อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2545 : 39-40) กล่าวว่า การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบผลสำเร็จอย่างดีความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ การรู้จักการป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อผลงานสำเร็จจะเกิดความรู้สึกพอใจในผลสำเร็จของงานนั้น

สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจุดใจกับการมีส่วนร่วมการทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวม ปัจจัยจุดใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($r_{xy} = 0.876$) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจุดใจทั้ง 5 ปัจจัย กับการมีส่วนร่วมทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่น โดยภาพรวม พบว่าทั้ง 5 ปัจจัยมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทำประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูง 5 ปัจจัย เรียงตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ได้ดังนี้ ปัจจัยจุดใจด้านความก้าวหน้าด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ และด้านความสำเร็จของงาน

สรุป ปัจจัยจุดใจต่อการมีส่วนร่วมการทำให้ประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยจุดใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมการทำให้ประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยจุดใจต่อการมีส่วนร่วมการทำให้ประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ได้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมการทำให้ประชาคม ปัจจัยจุดใจต่อการมีส่วนร่วมการทำให้ประชาคม และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมการทำให้ประชาคมเพื่อการบริหารท้องถิ่น ผู้วิจัยขอนำผลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงาน จุดใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำให้ประชาคมเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ด้านความสำเร็จของงาน ประชาชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในการพัฒนากับท้องถิ่นให้สำเร็จ และนำปัญหาอุปสรรคที่เสนอในที่ประชุมมาพัฒนาปรับปรุงให้เห็นผลเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน และเป็นกำลังใจสำคัญที่จะช่วยให้การพัฒนาท้องถิ่น 2) ด้านการได้รับการยอมรับ

นับถือ ควรให้คำชมเชยกับประชาชนที่มีส่วนร่วมในการทำให้ประชาคมเพื่อให้เกิดขวัญและกำลังใจในการนำเสนอโครงการและนวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งมีผลทำให้เกิดการพัฒนาที่ตรงกับความต้องการของประชาชน และผู้บริหารยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารงานเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายด้านต่างๆ 3) ด้านงานลักษณะที่ปฏิบัติ ประชาชนที่เข้าร่วมทำให้ประชาคมสามารถจุดใจให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชาคม ทำให้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้นตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 4) ด้านความรับผิดชอบ ประชาชนมีโอกาสได้เสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการนวัตกรรมใหม่ร่วมกับผู้อื่น โดยองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ควรนำโครงการเหล่านั้นไปบรรจุในแผนพัฒนาสามปีของท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป 5) ด้านความก้าวหน้า ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำให้ประชาคม ทำให้มีโอกาสยกระดับคุณภาพชีวิต และสามารถเป็นตัวแทนเข้าร่วมประชุมกับส่วนราชการอื่น 6) ด้านการมีส่วนร่วมให้ข้อมูล ควรให้คำแนะนำกับประชาชนในการเสนอความคิดเห็นในที่ประชุมในด้านการส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น 7) ด้านการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ควรเปิดโอกาสให้มีการจัดเวทีประชาคมในการบริการสาธารณะอื่นๆ เพื่อประชาชนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในด้านการบริหารงานของท้องถิ่น 8) ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเนื่องจากประชาชนจะทราบปัญหาของท้องถิ่นดี ซึ่งจะทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด

9) ด้านการวางแผน ประชาชนที่เข้าร่วมประชาคมมีโอกาสได้วางแผนการพัฒนาท้องถิ่น โดยควรนำโครงการที่ประชาชนเสนอมาเป็นแนวทางในการพัฒนา 10) ด้านการให้ประชาชนร่วมปฏิบัติ ควรแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจงานจ้างและคณะกรรมการเปิดช่องในที่ประชุมประชาคมทุกครั้งเพื่อให้เป็นแนวทางในการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล เน้นความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ 11) ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาของท้องถิ่น เพื่อความก้าวหน้าในการบริหารงานของท้องถิ่นให้มีความโปร่งใส สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะศึกษาวิจัยประเมินผลกระบวนการมีส่วนร่วมจากการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนของท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี และทำการวิจัยและพัฒนาการมีส่วนร่วมการทำประชาคม เพื่อการบริหารท้องถิ่น ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบ เช่น การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง. (2541). คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- กรมพัฒนาชุมชน. (2547). แนวทางการจัดเวทีประชาคมเพื่อตรวจสอบยืนยันความถูกต้องของข้อมูลผู้จดทะเบียนปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ. กรุงเทพฯ : กองประชาสัมพันธ์.
- กล้า ทองขาว. (2545). ยุทธศาสตร์การนำแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมแห่งชาติสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ศรุสภา.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2543). การบริหารท้องถิ่นไทย : หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. กรุงเทพฯ : วิทยุชนจำกัด.
- โกวิทย์ พวงงาม และคณะ. (2544). อบต. ในกระบวนทัศน์ใหม่ : พัฒนา สร้างเครือข่าย และเสริมความเข้มแข็ง. กรุงเทพฯ : สมาธรรม.
- จ่านง แรกพินิจ. (2543). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา โครงการพัฒนานโยบายการบริหารและจัดการศึกษา : กรณีศึกษาภาคใต้. กรุงเทพฯ : เอกสารวิจัยส่วนบุคคล.
- ชูชัย ศุภวงศ์. (2540). แนวคิด พัฒนาการ และข้อพิจารณาเกี่ยวกับประชาสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : ส่วนท้องถิ่น.
- จิตยา สุวรรณะชญ. (2544). ประชาคมตำบลในกระบวนการพัฒนาทางสังคมของสังคมไทย. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ.

- ธวัชชัย ปิยนนทยา. (2544). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนให้เป็น
ประชาคมท้องถิ่น : กรณีศึกษาชุมชนเขตสาทร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา) สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ธีรพล อรุณะภสิกร และคนอื่นๆ. (2542). พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- วิชช์ จีระแพทย์. (2544). สิทธิของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐ ตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). องค์การและการจัดการ ฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- สมยศ เชื้อไทย. (2540). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540. ค้นเมื่อพฤษภาคม, 2552, จาก
<http://www.baanjommyut.com/library/thailaw/20.html>
- สมิทธา จิตตลดากร. (2546). ทฤษฎีองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : คงวุฒิพัฒนา.
- สุชาติ ชัยศิริพันธุ์. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาเทศบาล ตำบลทับสะแก
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารและ
พัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สุพัตรา จุณณะปิยะ. (2546). จับใจคน จับใจงาน. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์.
- Barnard, Chester I. (1886-1961). *The functions of the Executive*. Massachusetts :
 Harvard University Press.
- Cohen & Uphoff. (1980). *Effective Behavior in Organizations*. New York : Richard D.
 Irwin Inc.
- Henri, Fayol. (1841-1929). "Performance Measurement and Organizational Effectiveness:
 Bridging the Gap." *Managerial Science* 30 (6), pp. 93-123.
- Likert, Rensis. (1903-1981). *The Human Organization*. New York : McGraw-Hill, Inc.
- Mayo, Elton. (1880-1949). *The Human Problems of an Industrial Civilization*. Boston :
 Harvard University,
- White, Alastair T. (1982). *Why Community Participation? A Discussion of the*
Agument Co, Community Participation: current issue and lesson learned.
 New York: Children's Fund.